

RÓMAI LEVÉL 8. KAZETTA

**A Derek Prince Ministries,
Amely hirdeti Isten ihletett Igéjét
A föld végső határáig,
Hogy elérje és tanítsa azokat, akikhez még nem jutott el az Ige.**

Derek Prince a világ egyik legelismertebb bibliatanítója napjainkban. Feleségével Ruth-szal az egész világon utazik, és megosztja másokkal Isten Igéjéről kapott látását. Imádkozik a betegekért, és beszél a világ eseményeivel kapcsolatos próféta látásairól, az Ige fényében. Rádióműsorai a világ népességének feléhez eljutnak fordításokban, hallhatók például oroszul, spanyolul és kínaiul. Derek Prince több mint harminc könyvnek a szerzője, amelyeket csaknem negyven nyelvre lefordítottak. A "Global Outreach Program" keretében könyveket és kazettákat küld keresztény vezetőknek a harmadik világ országaiba, a kommunista országokba és a Távols-Keletre. Itt a Derek Prince Ministries.

Az előző két alkalom során megvizsgáltuk zarándokutunk nyolcadik állomását, ami Isten megoldása az ember számára, és láttuk, hogy ezt a megoldást egyetlen szóban lehet összefoglalni: kivégzés. De Isten kegyelmét láthatjuk abban, hogy a kivégzésre már sor került, amikor Jézus meghalt a kereszten. Az emberünket keresztre feszítették vele együtt. És abban a kiváltságban lehet részünk, hogy a keresztség által azonosulhatunk vele és az ő halálával, eltemetésével, és aztán mindennel, ami ezután következik. De Istennek semmi más terve nincs az emberrel, csak a kivégzés. Pál válaszolt arra az ellenvetésre, hogy ha még több kegyelmet akarunk, akkor még több bűnt kell elkövetnünk. Vagyis továbbra is bűnben kell élnünk. Pál rámutat arra, hogy ez lehetetlen, mert csak az maradhat meg Isten kegyelmében, aki meghalt a bűn számára. Ez Isten kegyelme működésének teljes félreértésére utal.

Most továbblépünk a 9. állomásra, ami a 6. rész második felében található, és ez egy nagyon gyakorlatias kérdés: hogyan kell alkalmazni Isten megoldását az életünkben. A fejezet első felében Pál megadta a doktrinális alapokat, most felteszi a kérdést: hogyan fog ez működni az életünkben. Először is elolvassuk a 12-14. verset. „*Tehát...*” Tudjátok, mit jelent ez a „tehát”? Nem hiszem, hogy valaha is bárki megszámolta volna, hányszor szerepel a „tehát” szó a Bibliában, de nagyon érdekes lenne. Mert részben a használt fordítástól függ, de az NASB meglehetősen pontos. „*Ne uralkodjék tehát a bűn a ti halandó testetekben úgy, hogy engedelmesskedtek kívánságainak. Tagjaitokat se adjátok át a bűnnek, hogy a gonoszság fegyvereivé legyenek. Hanem adjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek. Tagjaitokat is adjátok át az igazság eszközeiként az Istennek. Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek.*” Pál itt különféle utasításokat ad, de ezeket az utasításokat csak olyan emberek tudják betartani, akik átélték ezt az átváltozást, amely a fejezet első felében van leírva. Az az ember, aki nem veti Jézusba a hitét, és nem fogadta el helyettesítő áldozatát, amelyet érte bemutatott, képtelen betartani ezeket az utasításokat. Ezek az utasítások csak annak az alapján működnek, amit Pál már elmondott a fejezet első felében. Ezt mondja: most határozottan ellene kell állnotok a bűnnek. Évekkel ezelőtt hallottam egy prédikációt, amelyben valaki ezt mondta: ha valaha is be akarsz jutni a mennybe, meg kell tanulnod nemet mondani. Ez nagyon is igaz. Pál ezt mondja: mostantól kezdve eltökélten nemet kell mondanotok a bűnnek. Nem fogsz rajtam uralkodni, ellenállok neked, nincs velem szemben semmi követelésed, nincs hatalmad rajtam, és én nem adom meg magam neked. A bűn és a sátán csak akkor hallgat rád, ha komolyan

gondolod azt, amit mondasz. Pontosan felismeri, amikor csak mondasz, és amikor komolyan is gondolsz. Teljes eltökéltséggel kell mondanod. Ha valaki alkalmazni akarja az életében Jézus váltságművét, akkor használnia kell az akaratát. Nem tudjuk alkalmazni, ha nem használjuk megfelelő módon az akaratunkat. Hiszem, hogy a Jézus Krisztusba vetett hit által az akaratunk felszabadul a bűn uralma alól. De ezután a mi felelősségünk az akarat megfelelő használata. Isten ezt nem teszi meg helyettünk. Itt nekünk kell felkelnünk és el kell fogadnunk a felelősségünket. Szeretném ezt röviden illusztrálni a saját tapasztalataim alapján. Abban az időben, amikor néhány évig Londonban voltam pásztor, hatalmas belső küzdelmet éltem át a depresszióval szemben. Nem tudom elmondani, milyen volt az, amikor a depresszió elárasztott engem és lenyomott, és betöltött a reménytelenség és a kudarc érzésével. Ha valaki már átélte hasonló élményeket, az bele tudja képzelni magát a helyembe. Minden általam ismert módon harcoltam a depresszió ellen, minden eredmény nélkül. Úgy gondoltam, hogy feladom, mert nem tudtam többet tenni a probléma ellen. Aztán elolvastam az Ézsaiás 61:3-at, a King James Version-ban. Ebben ezt olvastam: „...adok nekik ... dicsőségnek palástját a csüggedt szellem helyett...” Amint elolvastam ezeket a szavakat, megszólalt bennem a Szent Szellem. A „csüggedt szellem” kifejezésről ezt mondta: ez a te problémád. Mintha elárasztott volna engem a fény, megértettem, hogy nem saját magammal küszködöm, hanem egy másik személlyel, egy testetlen személlyel, egy szellemmel, amely gyötört és elnyomott engem. Amikor megértettem, hogy egy másik személlyel, nem saját magammal küszködöm, 80%-ban már meg is szereztem a győzelmet. Valójában csak egy másik igeversre volt szükségem, amely Jóel könyvének 2. részében szerepel, talán a 32. vers: „De mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megszabadul.” Tehát egymás mellé tettem ezt a két igeverset, imádságban odaálltam az Úr elé, és ezt mondtam: Istenem, te megmutattad, hogy a nehézség szelleme nyom el engem, most tehozzád jövök és segítségül hívlak téged. Az Úr Jézus nevében, szabadíts meg engem a nehézség szellemétől. És ő meg is szabadított, éreztem, amikor a szellem eltávozott tőlem.

Utána Isten megmutatta, hogy ezután elkezdődött az én felelősségem. Megmutatta, hogy megtette azt, amit én nem tudtam megtenni saját magamért. De ezután nekem kellett átalakítanom a gondolkodásomat. Keserűen, negatív módon gondolkoztam. Hivatásos pesszimista voltam. Isten megmutatta nekem, hogy ezzel megtagadom Jézusba vetett hitemet. Ő megszabadította az elmémet az elnyomó szellemtől, de amit én is meg tudok tenni saját magamért, azt ő nem fogja megtenni. Megmutatta nekem, hogy teljesen át kell alakítanom a gondolkodásomat. És én ezt meg is tettem. Éveken keresztül minden alkalommal, amikor negatív, pesszimista gondolat jutott az eszembe, akkor elutasítottam, és valami pozitív, az ígére épülő gondolattal helyettesítettem. Néhány év alatt az egész személyiségem teljesen megváltozott, teljesen más ember lettem. Arra akartam rámutatni, hogy Isten megteszi értünk azt, amit mi nem tudunk megtenni saját magunkért. Ebben az esetben ő megszabadít minket a bűn uralmától. De ezután nekünk minden tőlünk telhető meg kell tennünk, és a cél szolgálatába kell állítanunk az akaratunkat, hogy szembeszegülhessünk a bűnnel, és elszakíthassuk magunkat minden bűnös dologtól. Ezt nekünk kell megtennünk akaratunk megfeszítésével. Tehát Pál ezt mondja: Ne engedjétek meg, hogy a bűn uralkodjon halandó testeteken, hogy ne kelljen engedelmességetek a test gonosz kívánságainak. És ne adjátok oda a bűnnek a ti testrészeiteket a gonoszság eszközeiként. Hanem adjátok át magatokat Istennek, mint akik életre keltek a halálból, és testrészeiteket a jogosság eszközeiként.

Pál tehát ezt mondja: tagadjátok meg a bűntől a hozzáférési jogot a testrészeitekhez. Ne engedjétek meg, hogy irányítsa a kezeteiket, a lábatokat, a nyelveket, nem kell megengednetek, mert megszabadultatok. Hanem ezt mondja: Ellenkezőleg, engedjétek át magatokat Istennek és testrészeiteket a jogosság eszközeiként. Ez egy kettős átengedés.

Először is átengedjük akaratunkat Istennek. Istenem, ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. Ha elmondod az Úri Imádságot, ezt el kell mondanod. Mert a második kérés az Úri Imádságban így hangzik: legyen meg a te akaratom a földön, amint megtörténik a mennyben. És amikor ezt mondjuk: legyen meg a te akaratom, ez hol kezdődik? Bennem, aki az imádságot elmondom. Tehát akaratunknak meg kell hajolnia Isten akarata előtt. Utána, miután átadtuk akaratunkat, testrészeinket, fizikai tagjainkat is át kell engednünk Istennek a jogosság eszközeiként. Ott, ahol a fordításban az „eszköz” szó szerepel, az eredeti görögben szó szerint a „fegyver” szót olvassuk. Szerintem ez egy szellemi konfliktusra utal. Nem egyszerűen egy eszköz, nem egy kalapács vagy egy fogó, hanem egy kard, olyan eszköz, amellyel harcolunk. Nekem, személyesen, a Szent Szellemben való keresztség kulcsfontosságú élmény volt. Mert ezen keresztül megértettem: először lemondunk az akaratunkról Isten javára, utána átengedjük Istennek azt a testrészünket, amely felett nem tudunk uralkodni: a nyelvünket. A nyelveken szólással valójában ennek az utasításnak teszünk eleget: átengedjük testrészeinket, fizikai tagjainkat Istennek, a jogosság eszközeiként vagy fegyvereiként. Nem kétséges, hogy amikor a nyelvünket átengedjük Istennek és a Szent Szellem átveszi felette az uralmat, akkor a nyelvünk fegyverré válik. Imádságban, bizonyágtételben, prédikálásban. Isten tehát nagyon gyakorlatias. Már rámutattam, hogy amikor Pál befejezi a Római levél első 11 fejezetét és annak minden teológiáját, újból jön egy „tehát”. *„Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul.”* Mindez tehát az akarattól és az átengedéstől függ. Ebben a sorrendben kell tenned, mert ha nem az akaratom szerint cselekszel, akkor szokásod szerint a rossz dolognak engedsz, mert megszoktad, hogy a bűnnek engedsz. Pál ezt mondja: Ne engedjétek át testeteket és testrészeiteket a bűnnek. Sokáig ezt tettétek. Én már 25 éve ezt tettem, amikor találkoztam az Úrral. De ezt abba kellett hagynom, véget kellett vetnem ennek a szokásnak. Ekkor felszabadult az akaratom, és egy akaraton lehettem Istennel. És amikor az akaratomat alávettem Istennek, a tagjaimat többé már nem kellett átengednem a bűnnek a gonoszság eszközeiként. Utána Pál leír egy rendkívül fontos megállapítást, a 14. versben. *„Hiszen a bűn nem fog uralkodni rajtatok, nem lesz hatalma fölöttetek, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek.”* Ennek a kijelentésnek nagyon messzeható vonzatai vannak. Pál ezt mondja: nem a törvény alatt vagytok, hanem a kegyelem alatt. Mindkettő alatt nem lehetünk egyidőben. Ha a törvény alatt vagy, akkor nem vagy a kegyelem alatt. Ha a kegyelem alatt vagy, akkor nem vagy a törvény alatt. Neked kell döntened. Ebben a sorozatban elég sok időt eltöltöttünk a törvénnyel való foglalkozással, és a 7. rész is a törvénnyel foglalkozik. Tehát most nem akarok belemenni a részletekbe, csak arra akarok rámutatni, hogy ez döntés kérdése. Ne próbálkozz azzal, hogy egyidőben mindkét életmódot folytatod, mert ez lehetetlen. És ennek rendkívül erőteljes vonzatai vannak. Pál ezt mondja: A bűn nem uralkodik rajtatok, mert nem vagytok a törvény alatt. Mit von ez maga után? Ha a törvény alatt élsz, akkor a törvénynek hatalma van fölötted. Tudom, hogy ez sok ember számára nagyon megdöbbentő kijelentés, de ezt mondja a Biblia. És következetesen ezt mondja, mindenhol.

Tehát választanunk kell. Nem vagyok a törvény alatt. Nem szabályok irányítják az életemet. Nem a félelem határozza meg, mit teszek. Most már Isten fia vagyok. Szeretetből engedelmeskedem neki. Mostantól fogva a szeretet készítet engem engedelmességre, nem a félelem. Isten nem akar magának rabszolgákat. A törvény rabszolgává tette az embereket, Isten viszont fiakat és leányokat akar magának. De nekünk választanunk kell. Nagyon fontos, hogy gyakoroljuk az akaratunkat, még hozzá megfelelő módon, mert ha megengeded, hogy a sátán hatalmaskodjon fölötted, akkor ő ezt meg is fogja tenni, hidd el nekem. Ő nagyon kegyetlen a gyengékkel szemben. Nem engedheted meg magadnak, hogy hatalmaskodjon fölötted.

Rendben. Most jön a következő elképzelt ellenvetés. Lassan hozzászoktok Pál elképzelt ellenvetéseire. Ezt mondja: nem a törvény alatt vagyunk, hanem a kegyelem alatt. Tehát mi lesz az ellenvetés? 15. vers. *„Mit tegyünk tehát? Vétkezzünk, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt élünk?”* És mi a válasz? Távol legyen! Úgy van. Látjátok, mit mond? Az első ellenvetés a fejezet elején ez volt: akkor maradunk meg a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem? Ez nem ugyanaz. Ha nem vagyunk a törvény alatt, akkor szabadon elkövethetünk bűnöket, amikor nekünk tetszik, mert nem vagyunk a törvény alatt, amely ezt mondhatná: Ne tedd. Értitek? A két ellenvetés nem ugyanaz. Így hangzik Pál válasza. Felolvasom a 15. versről a 22. versig. Egészben kell foglalkoznunk ezzel a szakasszal. *„Szó sincs róla. Nem tudjátok, hogy ha valakinek átadjátok magatokat szolgálai engedelmségre, akkor engedelmségre kötelezett szolgálai vagytok annak, mégpedig vagy a bűn szolgálai a halálra, vagy az engedelmség szolgálai az igazságra?”* Pál tehát ezt mondja: amikor alávetitek magatokat valakinek, és engedelmséget vállaltok neki, akkor ennek a valakinek a rabszolgáivá váltok. Ha valaki tudatos akarati döntéssel elhatározza, hogy megtesz valamilyen bűnös cselekedetet, akkor ez egy tevékeny erkölcstelenség. Nem vagyok a törvény alatt, tehát megtehetem. Pál ezt mondja: ha ezt teszitek, ha átengeditek magatokat az erkölcstelenségnek, akkor mi történik? Az erkölcstelenség rabszolgáivá váltok. Senkit sem akarok arra kérni, hogy emelje fel a kezét, de úgy gondolom, hogy vannak, akik ismerik ezt a helyzetet, a saját tapasztalatukból. Nem engedhetsz a bűnnek úgy, hogy ne válj a bűn rabszolgájává. Tehát el kell döntened, kinek veted alá magad. Tartsátok itt az ujjatokat a Római levél 6. részénél, és lapozzunk egy pillanatra Józsué könyvének 24. részéhez. Józsué 24: 15. Józsué, életútjának végén választás elé állítja Izrael népét. Vannak, akik nem szeretik a választásokat, ugye? Inkább meglennék döntéskényszer nélkül, de a szellemi életben nem lehet elkerülni a választásokat. Józsué ezt mondja Izraelnek: *„Azért féljétek az Urat, és szolgáljatok neki tökéletességgel és hűséggel.”* 15. vers: *„Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak, válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok...”* Az igaz Istent szolgáljátok, vagy hamis isteneket szolgáltok. Figyeljétek meg a választási lehetőséget. Ez soha nem változik meg. Nem azt kell eldönteni, hogy szolgálunk-e valakinek. Azt kell eldönteni, kinek fogunk szolgálni. Szolgáljátok azt, akit akartok. Egyetlen választási lehetőségünk maradt megváltásunk után: a bűnnek szolgálók, vagy az igazságnak szolgálók. Megváltásunk előtt nem volt választási lehetőségünk. Nem tudtunk ellenállni a bűnnek. Nem volt más lehetőségünk. Ez az ige csak azoknak szól, akik már átélték a megváltást a Jézus Krisztusba vetett hit által.

Most térjünk vissza a Római levél 6. részéhez. 17. vers. *„De hála az Istennek, hogy csak voltatok a bűn szolgálai, de szívetek szerint engedelmeskedtetek a tanítás azon formájának, amelynek követésére adattatok.”* Ez nagyon fontos, nem tudunk itt elidőzni, de az itt szereplő „forma” szó megegyezik azzal a szóval, amelyet fémek öntésére használnak, hogy egy bizonyos formában merevedjenek meg. Mindig mély benyomást gyakorol rám az a tény, hogy a frissen megtértek mindig melegek, forrók, és nagyon fontos, hogy beillesszük őket a megfelelő öntőformába, már egészen az elején. Sok ember csodálatos módon megtér, nagyon lelkes, de elkezd járni egy olyan gyülekezetbe vagy csoportba, amely nem megfelelően mutatja be a Biblia igazságát, és egy rossz öntőformába teszik őket. És utána már nagyon nehéz őket megváltoztatni. Számomra ez egy szenvedélyes aggály. Az embereket a megfelelő öntőformába kell helyezni. Már nagyon sok evangélikus hadjáraton részt vettem, és sok ezer embert láttam előremenni. De mindig ott bujkál bennem a kérdés: milyen öntőformába teszik majd ezt a forró fémet, milyenné formálódnak majd? Sajnálattal azt kell mondanom, hogy nagyon-nagyon sok alkalommal rosszul sült el a dolog. Lelkigondozóként szolgáltam Billy Graham első londoni evangélikus hadjáratán, 1954-ben, akár hiszitek, akár nem, már akkor

is éltek ott emberek. 22 embert részesítettem lelkigondozásban. Nagyon nagyra értékeltem a lelkigondozásra vonatkozóan kapott tanácsokat, mert nem mondhattuk meg nekik, hogy milyen gyülekezetbe járjanak. A továbbiakban is fenn kellett tartanunk velük a kapcsolatot telefonon, vagy levélben. Minden tölem telhetőt megtettem. De ebből a 22 emberből alig ketten maradtak meg szilárdan megtért embernek. Pusztán véletlen, hogy éppen az én gyülekezetemhez csatlakoztak. Valóban nem akartam, inkább próbáltam őket lerázni, de megízleltek valamit, ami után semmi más nem kellett nekik. Ezzel nem Billy Grahamet akarom kritizálni, én csodálom és nagyra értékelem őt. De az evangélisták nem felelősek azért, hogy a megtérőket milyen öntőformába helyezik. Valaki egyszer, abban az időben azt mondta, Nagy-Britanniában az új megtérőkről: szégyen, hogy ezeket a tapasztalatlan embereket zsákutcába vezetik. Szeretném ezt értelmezni.

Akkor menjünk tovább. 18. vers. *„Miután tehát megszabadultatok a bűntől, az igazság szolgálóivá lettetek.”* Ez tehát egy választás. Valami irányítani fog minket. Melyik a kettő közül? A bűn vagy az igazság? Ha azt mondd, hogy az igazság, hidd el, hogy meg leszel próbálva, egy igazi, éles helyzetben. Az ördög mindaddig nem adja fel, amíg úgy gondolja, hogy hajszálnyi esélye van a sikerre. Ezt megfigyeltem olyan embereken, akik kísértésekbe és próbákba kerültek. Az ördög mindaddig folytatja, amíg az ember el nem jut arra a pontra, ahol a kísértés már semmit sem jelent neki. Már el sem játszik a gondolattal. Az ördög elég okos ahhoz, hogy ne pazarolja az idejét az ilyen emberekre. De ha van benned, a gondolkodásodban bármilyen kettősség, az ördög ezt ki fogja használni. Szilárdnak, eltökéltnek kell lenned.

Menjünk tovább. 19. vers. *„Emberi módon beszélek, mivel erőtlenek vagytok, és emberi módon gondolkodtok. Ahogyan tehát átadtátok tagjaitokat a tisztátalanságnak és a törvénytelenységnek, amely további törvényteleniséget eredményezett...”* Valaki elkezd törvénytelenül cselekedni, és a törvénytelenység fokozódik. Az ember egyre inkább törvénytelennek válik. Sokan megtalálják ezt a saját életükben, én egészen biztosan megtalálom. *„...úgy most adjátok át tagjaitokat az igazság szolgálatára, hogy szentek legyetek.”* Járhattok az egyik úton, vagy a másikon. Szinte teljesen lehetetlen nyugalmi állapotot elérni a szellemi életben. Vagy előre haladok, vagy visszafelé. Vagy még jobban belemerülök a lázadásba, vagy előrehaladok a szentségben. De a szellemi életben szinte teljesen lehetetlen a nyugalmi állapotot elérni.

Pál továbbmegy. Ne felejtsetek el, hogy a rabszolgaság akkoriban teljesen normális jelenség volt. Tehát a levél címzettjei valamennyien jól ismerték a rabszolgaságot. Ha ők maguk nem voltak rabszolgák, akkor valószínűleg nekik voltak rabszolgáik. Pál tehát egy olyan szemléltetést alkalmaz, amely akkoriban nagyon is helyénvaló volt. *„Mert amikor a bűn rabszolgái voltatok, akkor az igazságtól szabadok voltatok.”* Ezt mondja: gondoljátok végig. Hányszor találkoztunk eddig a „tehát” szóval? 21. vers. *„De milyen gyümölcsöt termett az akkor nektek? Bizony most szégyenkeztek miatta, mert annak vége a halál.”* Pál tehát ezt mondja: gondolkozzatok el egy pillanatra. Amikor a bűnnek szolgáltatok, amikor még a bűn rabszolgái voltatok, mit nyertetek ezáltal? Vannak, akik fejfájással ébredtek, a másnaposság érzésével, szégyenkezve, sokan azon gondolkodtak, hogy egyáltalán érdemes-e élni, miről szól egyáltalán ez az élet, sokan vitákban, versengésekben, nézeteltérésekben, diszharmóniában éltek a hozzájuk legközelebb álló emberekkel. Így van? Pál tehát ezt mondja: gondolkozzatok el egy pillanatra. Ne felejtsetek el, milyenek voltatok. Valóban vissza akartok térni oda?

Én azt tapasztaltam a keresztyén életben, hogy sok kísértéssel és elbátortalanító élménnyel kellett szembenéznem. De egy valamit elmondhatok. Soha még csak el se játszottam azzal a gondolattal, hogy visszatérek a régi életemhez. Mert a régi életem nekem semmit sem tud felkínálni. Számomra egyértelmű, hogy amikor becsaptam ezt az ajtót, eldobtam a kulcsát. Gyakran eszembe jut, hogy merre is tartok, Isten megfélekedett rólam, mi a baj velem, mit teszek rosszul, de soha nem éreztem kísértést arra, hogy visszatérjek. Most már olyan messzire eljöttem a régi életemtől, hogy nem is találnám meg a visszavezető utat, hála Istennek. Ezeknek a dolgoknak a vége halál. Utána Pál ezt mondja: „*Most azonban, mikor a büntől megszabadultatok, és az Isten szolgálivá lettetek, már ez meghozta nektek a gyümölcsét, a szent életet, amelynek vége az örök élet.*” Pál ezt mondja: ne gondolkodjatok tovább a múlton, inkább a jövő felé nézzetek, amerre tartotok. A szent élet, az örök élet felé tartotok, amely nem fejeződik be ezzel az élettel, hanem az örökkévalóságban folytatódik. Ez a mi célunk. Nagyon nehéz előrehaladni, ha valaki állandóan hátrafelé néz. Pál ezt mondja: fordítsatok hátat az egész múltatoknak. Micsoda kiváltság, ha valaki ezt meg tudja tenni! Úgy gondolom, hogy ma sok millió olyan ember él, aki ezt boldogan megtenné, ha valaki megmondaná neki, hogyan kell ezt megtenni. Ezért érzek szenvedélyes vágyat arra, hogy elvigyem Isten ígését mindenkihez. Nem tudom, felfogtátok-e, milyen szerencsések vagyunk. Tudjuk, hogyan kell leszámolni a büntudattal. Ismerjük a megoldást a büntudatra. De szerintem sok milliárd olyan ember él ma a földön, aki büntudatot érez, és nem tudja, kihez fordulhatna. Soha nem ízelelték meg Isten jóságát, kegyelmét és irgalmát. Még csak nem is hallottak arról, hogy van megbocsátás. Engem ők érdekelnek, nem a múltam. Kizárólag szemléltetésként hivatkozom a múltra, csak ebből a szempontból érdekel a múlt, hogy milyen leckéket tanultam meg belőle. Aztán Pál mindezt összefoglalja a rá annyira jellemző egyértelműséggel. Mi tehát az igazi választási lehetőség? 23. vers. „*Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.*” Ebből a két lehetőségéből lehet választani. Ha meg akarod kapni a bérédet, ami megillet téged azért, amit tettél, akkor ne felejtse el, hogy bűnös vagy. Isten igazságos, és ha ezt a lehetőséget választod, akkor megkapod a bérédet. Mi lesz a béred? Halál, úgy van. Ez Isten igazsága. De ha elutasítod ezt a lehetőséget, és ezt mondod: Istenem, én nem akarom azt, amit megérdemeltem, azt add nekem, amit nem érdemeltem meg, add nekem a „charismát”, a kegyelmi ajándékot, amelyet nem tudok kiérdemelni. Ez az örök élet. Uram, én ezt akarom. Bízom benne, hogy minden jelenlévő már meghozta ezt a döntést. És ha most, itt hoztad meg ezt a döntést, helyénvalónak érzem, hogy most még egyszer elmondjuk Istennek, hogy engedünk az ő akaratának és a tagjainkat is átadjuk neki. Ha akartok hozzám csatlakozni, mondjátok ezt: Uram, alávetem az akaratomat a te akaratodnak, és felemelem a kezemet annak zálogául, hogy átengedem neked fizikai testrészeimet. Jézus nevében. Ámen.

Az előző alkalom végén zárandokutunk kilencedik szakaszának végére értünk. A kilencedik szakasz Istennek az óemberrel kapcsolatos tervével foglalkozik, ami nem egyéb, mint a kivégzés, és a legutolsó alkalom során arról beszéltem, hogy hogyan kell alkalmaznunk ezt a megoldást a saját életünkben. Arra is rámutattam, hogy ez két alapvető részből áll. Először is akarnunk kell a jót, másodsor pedig át kell engednünk magunkat és tagjainkat Istennek az igazság eszközeiként vagy fegyvereiként. Most elkezdjük utazásunk utolsó szakaszát, mielőtt elérnénk a konklúziót, ami Római levél 8. része. Az utolsó szakasz a 7. részben található. Véleményem szerint, megfigyeléseim és tapasztalataim alapján, ezen a legnehezebb végigmenni. Régebben úgy gondoltam, hogy Pál ezt nem jó helyre illesztette be, mert a törvénnyel foglalkozik, és úgy gondoltam, hogy megtérésünk előtt foglalkozunk a törvénnyel, utána már nincs semmi dolgunk a törvénnyel. De megfigyeléseim és tapasztalataim alapján

megértettem, hogy ez nem így van. Miután megtértünk, miután megtapasztaltuk a szabadulást az óembertől, szembetaláljuk magunkat ezzel a rendkívül bonyolult kérdéssel: Hol van a törvény helye? Hogyan kell viszonyulnom a törvényhez? Nem igazán ismerem a kortárs irodalmat, de nem ismerek olyan művet a keresztény doktrínában, amely valóban szembenézne ezzel a kérdéssel. Ha van is ilyen, én nem tudok róla. Ez a kérdés megtérésem pillanatától kezdve mindig nagyon vonzott engem, amikor elkezdtem olvasni az Újszövetséget, filozófusi háttérrel miatta. Mert képzettségem alapján megértettem, hogy van itt egy olyan probléma, amit feltétlenül meg kell oldanunk ahhoz, hogy a keresztény élet működjön. Azt mondanám, hogy azoknak a keresztényeknek a többsége, akiket ismerek, és akik közé elmentem és akikkel talákoztam, persze sokan kivételek ez alól a megállapítás alól, de a mai keresztények többsége még azt sem látja, hogy ez a probléma egyáltalán létezik. A megoldásról nem is beszélve. „A kereszténység hat alaptanítása” című sorozatomban leírtam azt a példát, amikor egy ember elmegy az orvoshoz azzal, hogy fájdalmai vannak a hasában, az orvos megvizsgálja, és ezt mondja: úgy gondolom, hogy önnek vakbélgyulladás van. A beteg ezt kérdezi: Vakbélgyulladás? Az meg micsoda? Az orvos így felel: Ez a féregnyúlvány betegsége. A beteg ezt mondja: Eddig azt sem tudtam, hogy van féregnyúlványom. Nagyon sok keresztény így viselkedik. Van egy problémájuk, valamilyen fájdalmuk, elolvassák az ígét, és az ige ezt mondja nekik: az a problémád, hogy nem megfelelően viszonyulsz a törvényhez. Mire a keresztény ezt mondja: azt sem tudtam, hogy létezik ez a probléma. Most hallok róla először. Tehát Isten segítségével négy alkalommal fogunk foglalkozni a Római levél hetedik részével. Imádkozom Isten kegyelméért valamennyiünk számára, hogy alaposan megértsük ezt a nehéz témát. Szerintem nem könnyű. De Isten kegyelme által minden lehetséges.

A mostani alkalom során a 7. rész első hat versével foglalkozunk, ahol Pál a házasság meglehetősen bonyolult hasonlatát alkalmazza annak szemléltetésére, hogy megszabadultunk a törvénytől, és most szabadok vagyunk arra, hogy másként éljünk. Tehát felolvasom, aztán megpróbálom nektek megmagyarázni. „*Vagy nem tudjátok, testvéreim...*” Megfigyeltem, hogy Pál ezt a kifejezést körülbelül fél tucat helyen használja, amikor keresztényeknek ír. Kissé cinikus megjegyzés, de azt mondanám, hogy a mai keresztények általában nem tudják. „*Vagy nem tudjátok, testvéreim, pedig törvénytudókhhoz szólok, hogy a törvény...*” **a** törvény, nem általában a törvény, hanem Mózes törvénye, „*...hogy a törvény addig uralkodik az emberen, amíg él?*” Ha valaki a törvény alatt van, onnan csak a halálon keresztül van menekülés. Ez egy egész életre szóló elkötelezettség. „*Például a férjes asszony is, amíg él a férje, hozzá van kötve a törvény szerint; de ha meghal a férfi, akkor fel van oldva a törvény alól, amely a férjéhez kötötte.*” Pál a házasság analógiáját használja. Inkább tovább olvasom, és majd utána kifejtem. „*Amíg tehát él a férje, házasságtörőnek számít, ha más férfié lesz, de ha meghalt a férje, megszabadul a törvényes kötöttségtől, és már nem házasságtörő, ha más férfié lesz. Ugyanígy ti is, testvéreim, meghaltatok a törvény számára a Krisztus teste által, ezért másé vagytok: azé, aki feltámadt a halálból, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek. Mert amíg test szerint éltünk...*” Emlékeztek a „test” szó különleges használatára, „*Mert amíg test szerint éltünk, a törvény által ébresztett bűnök szenvedélyei hatottak tagjainkban...*” Figyeljétek meg ezt a kijelentést: a bűnös szenvedélyeket a törvény ébresztette fel bennünk. „*...amelyek a halálnak termettek gyümölcsöt. Most azonban felszabadultunk a törvény alól...*” Mi alól szabadultunk fel? Biztos? „*Most azonban felszabadultunk a törvény alól, meghaltunk annak a számára, ami fogva tartott minket, úgyhogy az új életben a Szellem szerint szolgálunk, nem pedig az Írás betűje szerint, mint a régiben.*” Ez is egy hasonlat.

Most megpróbálom értelmezni. Először is nézzük meg azt az alapvető tényt, hogy ha a törvény alatt egy férfi feleségül vett egy nőt, mindaddig, amíg a férfi élt, a nő nem mehetett

férjhez egy másik férfihoz. Ha mégis férjhez ment egy másik férfihoz, akkor házasságtörőként megbélyegezték. Házasságtörést követett el. De ha az a férfi, akihez feleségül ment, meghalt, akkor szabadon férjhez mehetett másik férfihoz, és nem volt házasságtörő. Egy pillanatra elhagyom ezt a gondolatmenetet, és rámutatok valamire, ez az én személyes meggyőződésem, és valószínűleg lesznek, akiből heves ellenkezést vált ki a véleményem. Találkoztam olyan esettel, amikor ezt az ígét érvként felhasználták egy olyan nő ellen, akinek a férje házasságtörést követett el, és meg akarták tőle tagadni azt a jogot, hogy más valakihez férjhez menjen. Szeretnék rámutatni arra, hogy ez következetlenség. Mert ha alkalmazod a törvényt erre a helyzetre, akkor ezt következetesen kell tenned. Ez a törvény minden nőt felszabadít, akinek a férje házasságtörést követett el, mert a törvény alatt a házasságtörő férfi büntetése halál volt. Nem volt alternatíva. A zsidók is emlékeztették erre Jézust, és ezt kérdezték tőle: Te mit mondasz erről a nőről, aki házasságtörést követett el? Mózes azt mondta, hogy ki kell őt végezni. Nem végezték ki az asszonyt, mert ők maguk sem tartották be Mózes törvényét. Kedves nőtestvérek! Tudom, hogy sok száz asszony küszködik ezzel a problémával. Ha a férjetek hűtlen volt hozzátok, és elhagyott titeket egy másik nő kedvéért, és házasságtörést követett el, akkor ő jogilag halott. És már nem érvényes az a törvény, amely hozzá kötött titeket. Értitek? Olyan nincs, hogy a törvény csak az egyik félre vonatkozik, a másikra viszont nem. Ha alkalmazni akarjátok a törvényt, akkor ezt következetesen kell tennetek. Jakab is ezt mondja: olyan nincs, hogy az egyik parancsolatot megtartjátok, a másikat viszont nem, ha az egyik parancsolatot megszegitek, akkor az egész törvényt megszegtétek. A törvény a maga egészében áll meg vagy bukik el. Nem lehet kiemelni és betartani egy kicsi részletét, a többit viszont nem. De az emberek többsége ezt teszi. Ezt betartjuk, azt viszont nem. Például a júdaizmusban az ortodox zsidóknak 613 parancsolatuk van. De szűk körben elismerik, hogy ebből csak 32 parancsolatot tartanak be. A konzervatív zsidók eldöntik, hogy mit fognak betartani és mit nem, ami persze ésszerű magatartás. A reform-zsidók azt csinálnak, amit akarnak. A keresztény egyházban is hasonló csoportokat találunk. Ebbe nem tudok most belemenni, de senkit sem akarok büntületben hagyni, ha nem kell büntületben élnie. Csak még valamit. Időnként, amikor egy férfi elmondja, hogy a felesége házasságtörést követett el, és semmi jelét nem mutatja a megbánásnak, én ezt mondom: válj el tőle. Keresd meg a legjobb ügyvédet. Lehet, hogy ezzel nem értesz egyet. Nem mindig mondom ezt. Ha még van bármilyen lehetőség a megbánásra és a kibékülésre, az teljesen más kérdés. De nem bízom azokban az emberekben, akik azért térnek meg, mert ezt kívánja az érdekük. Lehet, hogy csak találgatod, miről beszélek, de már nagyon sok ilyen helyzetet láttam.

Akkor térjünk vissza az eredeti kérdéshez. Valószínűleg elvesztettem híveim egy részét, de Isten mindenről tud. Pál ezt mondja: a törvény alatt élve házas vagy. A törvény olyan volt, mint egy házassági szövetség. Egész életre szól. Mivel kötöttek házasságot? Ez a kérdés legnehezebb része. A testi természetükkel éltek házasságban. Mert a törvénynek az a lényege, ez a gond a törvénnyel, hogy a saját képességeinkre támaszkodva kell betartani. A testi természetünkre kell támaszkodnunk. Ez az oka annak, hogy a törvény soha nem is működött, ezt már láttuk. De ha valaki elfogadta a törvényt, és az egyetlen olyan nép, amely valaha is elfogadta a törvényt, Izrael volt, a törvény elfogadása olyan, mint egy házassági szertartás, amelyben az ember házasságot köt a saját testi természetével. Mindaddig, amíg a testi természeted életben van, nem köthetsz házasságot más valakivel, különben házasságtörő vagy. De Pál ezt mondja: a jó hír az, hogy az első férjed meghalt. Mikor halt meg ez az első férj? Amikor Jézus meghalt a kereszten. A régi természetünket megfeszítették vele együtt. Ha sikerül ezt megragadnod, ezt mondd: Dicsőség Istennek! Szabad vagyok. Nem kell a szörnyű férjem mellett szörnyű életet élnem, áldások, békesség, igazság nélkül. Már nem vagyok hozzákötve. Férjhez mehetek egy másik férfihoz. Mi a másik lehetőség? Kihez lehet férjhez menni? Ahhoz, aki feltámadt a halálból. A feltámadt, megdicsőült Krisztushoz. Ő

lehet a te férjed, akár férfi vagy, akár nő, most egy szellemi kapcsolatról beszélek. Pál... nézzük meg ezt egy pillanatra, ez egy valós lehetőség, tartásatok itt az ujjatokat a Római levél 7. részénél, és lapozzatok az 1Korintus 6:17-hez. El kell olvasnunk a 16. verset is a szövegkörnyezet kedvéért. Pál a házasságtörés, a szexuális erkölcstelenség ellen beszél. Ezt mondja a 16. versben: „*Vagy nem tudjátok, hogy aki parázna nővel, vagyis prostituálttal egyesül, egy testté lesz vele? Mert – amint az Írás mondja – lesznek ketten egy testté.*” Ez adja meg a háttérrel. Utána elmond egy teljesen más lehetőséget, de ugyanarra az alapra építve. „*De aki az Úrral egyesül, egy Szellem lesz vele.*” A felhasznált kép a férfi és a prostituált közötti szexuális egyesülés. Ennek a hasonlatnak az alapján Pál azt mondja, hogy létezik egy másik fajta egyesülés is, amelyet az Úrral fenntarthatok. Nem szexuális, hanem szellemi jellegű. Ez egy házassági kapcsolat az Úrral. Aki az Úrral egyesül, az egy... nem lélek, nem test, hanem egy Szellem övele. Szeretnék feltenni egy kérdést, és a ti válaszotok ugyanolyan jó lehet, mint az enyém. Mi az a cselekedet, amely által egyesülünk az Úrral egy Szellemben? Dicséret, úgy van. Ez az oka annak, hogy a dicséret a legmagasabbrendű emberi tevékenység. És a dicséret által sok mindent megszerzünk magunknak, talán értitek, mire gondolok. Amikor a dicséretben egyesülünk az Úrral, akkor elkezdjük előhozni azokat a dolgokat, amelyeket Isten meg akar valósítani. A dicséret nem valamiféle függelék a keresztény életen, nem egyszerűen az istentisztelet díszjele. Ez a csúcspont. Ez a beteljesülés. Ha senkit nem bántok meg vele, akkor azt mondom, hogy ez az Úrral való házasságunk elhálása. Egyesülünk vele egy Szellemben. És ha egyesültünk vele, a házassági egyesülés célja mindig a szerzés. Ekkor nyerünk. Ekkor tudunk valamit előhozni. Ekkor jelenik meg az életünkben a szellemi gyümölcs. Értitek? Tudnod kell, milyen férjjel egyesülsz. Lapozzunk egy pillanatra a Galáciai levél 5. részéhez. Azt akarom mondani, hogy nagyon nagyra értékelem a dicséretvezetőket. Úgy gondolom, hogy a ti dicséretvezetőitek is igen kiváló munkát végeznek. Csak azért nem tapsolok most, mert ez gondot jelentene a felvételen. Egyébként most azonnal megtapsolnám őket. De még valamit megfigyeltem, ez csak egy mellékes megjegyzés, de a dicséretvezetők nagyon gyakran balesetet szenvednek. Mindig a sátán első számú célpontjai. Imádkoztatok értük. Galácia 5., 19. vers. Megnézzük a kétfajta házassági egyesülés kétfajta leszármazottait. 19. vers. „*A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek.* Mindegyik túlságosan is nyilvánvaló, megmutatkoznak. Elmondhatjátok az embereknek, hogy szellemiek vagytok, de ha testiek vagytok, az megmutatkozik. Tehát ezek: „*Házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás, és ezekhez hasonlók.*” Hadd tegyem fel a kérdést: ilyen jellegű gyermekeket szeretnétek? De ezt termi meg a test. Egyetlen jó dolgot sem találsz ebben a felsorolásban. A test semmi olyat nem tud produkálni, ami elfogadható lenne Istennek. A test romlott. Ez a kulcsszó testi természetünk leírásában. Jézus ezt mondja: romlott fa nem teremhet jó gyümölcsöt. Ez lehetetlen. Pál ezt mondja a Róma 8-ban, később majd ezzel is foglalkozunk: akik testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt. Ez lehetetlen. Mert a felsoroltak között semmi sincs, ami tetszene Istennek. Mi a másik lehetőség? Ha házasságot kötsz Krisztussal. Egyesülsz vele ebben a szent, szellemi egyesülésben. 22. vers. „*A Szellem gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívéesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.*” Találj valami rosszat ebben a felsorolásban. A dolgok tehát nem szürkék, hanem vagy feketék, vagy pedig fehérek. A test cselekedetei teljesen rosszak, a Szellem gyümölcsei pedig teljesen jók. Aztán egy kis kiegészítésként Pál hozzáfűz egy megjegyzést a Szellem gyümölcseihez: az ilyen dolgok ellen nincs törvény. Az olyan embereket, akik ilyen gyümölcsöket teremnek, nem kell törvényekkel irányítani. Nincsenek a törvény alatt. Megszabadultak a testi természettel a törvény alatt kötött házasságtól, és szabadok arra, hogy a Szent Szellem által házasságot kössenek a feltámadott Krisztussal, és megteremjék az egyesülésből fakadó gyümölcsöket.

Láthatjátok tehát, hogy a keresztény életnek nem az erőfeszítés, hanem az egyesülés a kulcsa. A legtöbb keresztény nagyon erősen próbálkozik. Mutass nekem egyetlen olyan bort, amelyet a szőlő úgy hozott létre, hogy sok erőfeszítést tett. Érdekelne, hogy néz ki az a bor. Az Újszövetség legnagyobb alakjai Istennel való élő, személyes kapcsolatról beszélnek, amely minden erőfeszítés nélkül megtermi azt, amit Isten akar. Nézzünk meg egy példát a János 15-ben. A jól ismert hasonlat a szőlőtőről. Csak az első öt verset. Jézus beszél. *„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.”* Nagyon boldog vagyok, hogy ez a kijelentés itt van, mert találkoztam emberekkel, akik megpróbálták engem „metszeni” és művelni. Az Atya az egyetlen személy, aki kellően jártas a metszésben. Senki emberfiának ne engedjétek meg, hogy odamenjen hozzátok a metszőollóval. Folytassuk, 2. vers. *„Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi...”* Ez felvet egy érdekes teológiai kérdést: hogyan lehet valaki szőlővessző Jézusban, ha nem hívő? Mert ha valaki nem terem gyümölcsöt, azt lemetszi. Ezt csak megemlítettem. *„...és amely gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.”* Vannak, akik éppen most ilyen tisztításon esnek át. Lehet, hogy küszködik, csodálkozik, és ezt kérdezi: vajon mi romolhatott el? Semmi sem romlott el, ez is a folyamat része. Nem azért tisztít meg Jézus, mert visszacsúsztál, vagy mert gonosz vagy, vagy nem vagy eléggé elkötelezett, hanem azért, hogy képes legyen gyümölcsöt teremni. És ha teremsz gyümölcsöt, akkor azért, hogy több gyümölcs teremjen rajtad. Ez nem Isten ítélete, hanem az ő tisztító munkája. *„Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek.”* 4. vers. *„Maradjatok énbennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem tud gyümölcsöt teremni magától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok énbennem.”* Mi itt a kulcs? Az, hogy meg kell maradni Jézusban. Nem erőfeszítés, hanem egyesülés. És ebből az egyesülésből a Szent Szellem megtermi a gyönyörű, zamatos szőlőt, ami a Szellem gyümölcse. Jézus így folytatja: *„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők, aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni.”*

Ha nem vagytok velem közösségben, semmi jót sem tudtok produkálni. Ez egy csodálatos hasonlat, és nagyon egyszerűen magába foglalja az Istenség három személyét. Jézus, a Fiú a szőlőtő, az Atya a szőlőműves, és az a virág, ami megjelenik a szőlővesszőn és gyümölcs lesz belőle, az ki? A Szent Szellem. Értitek? Ez a keresztény élet lényege. Nem egy sor szabály, ezzel nem azt akarom mondani, hogy a szabályoknak nincs helye az életünkben, de nem a szabályok igazítottak meg minket. Ha hit által megigazultunk, akkor be fogjuk tartani a megfelelő szabályokat. De szabályok betartásával soha nem fogunk megigazulni. Azt hiszem, hogy ezt a mai amerikai keresztények nem értik, mert nagyon sok olyan emberrel találkozom, aki szenvedélyesen érdeklődik a politika iránt, keresztények, én úgy gondolom, hogy a keresztényeknek érdeklődniük kell a politika iránt. De ha azt képzeled, hogy meg lehet változtatni ezt az országot új törvények elfogadásával, akkor megcsalod magadat. A törvények soha nem változtatják meg az ember szívét. Szerintem sok embernek inkább arra kellene ügyelnie, hogy ő maga megteremje a gyümölcsöket. Bárkit is választanak meg elnöknek, egyik sem fog sokat változtatni ezen az országon. A Szent Szellem ereje tudja megváltoztatni ezt az országot. Sokszor ezt mondom az embereknek: az amerikaiaknak ugyanaz a problémája, mint a briteknek és minden más nemzetnek. A rossz emberek többen vannak, mint a jók, és a rosszak száma napról napra növekszik.

Hadd tegyek fel gyorsan egy kérdést. Melyik országot választanád? Azt az országot, ahol jók a törvények, de rosszak az emberek, vagy azt, ahol rosszak a törvények, de jó emberek élnek? Ha a jó törvényeket és a rossz embereket választod, akkor ostoba vagy. Mert a történelemből egyértelműen látszik, hogy hiába vannak egy országban jó törvények, a rossz emberek rosszul fogják azokat alkalmazni. Ma pontosan ez történik az Egyesült Államokban. Nem az a

megoldás, hogy megváltoztatjuk a törvényeket, hanem az embereket kell megváltoztatni. Mi fogja ezt megtenni? Csak egy valami. A megújulás. Az erőfeszítések egy része a politikusokra irányul, de jobb lenne a megújulásra irányítani. Naivságomban ezt mondom: az egyetlen megoldás Amerika, Anglia és sok más ország számára az, ha valami nagyon gyorsan és alaposan jó emberekké változtatja a rossz embereket. Mi fogja ezt megtenni? A Szent Szellem. Senki és semmi más. Hányan tudjátok tapasztalatból, hogy egyik napról a másikra jó ember lehet a rossz emberből? Isten áldjon meg titeket. Én is tudom, mindkét kezemet felemelhetem. Az egyik este még bűnös ember voltam, másnap reggel pedig már az Úr szolgája voltam. Találkoztam Jézussal. Mindannak, amit most a törvényről tanítok, van nagyon sok gyakorlati megnyilvánulása. Az emberek sok szempontból lustaságuk igazolására használják fel a törvényt. Talán értitek, mire gondolok. Azt akarják, hogy a törvény tegyen meg valamit, amit csak ők tudnak megtenni.

Térjünk vissza a Római levél 7. részéhez, és nézzük meg, most mennyit értünk belőle. Azt hiszem, még valamit el kell mondanom, talán nem kell megkeresnünk. Most arról beszélek, a tőlem telhető legjobban, hogy Isten gondoskodik a megigazulás lehetőségéről. Kizárólag a Jézusba, engesztelő áldozatába és feltámadásába vetett hit által nyerhetjük el a Szent Szellem erejét. És Isten mindenről gondoskodott, hitem szerint nemcsak a személyes megigazulás és szentség lehetőségéről, hanem az egészségünkről is. Én, személyesen hiszem, hogy Jézus engesztelő áldozata a gyógyulás lehetőségét is biztosítja. Ez a személyes meggyőződésem. Egy évig voltam kórházban, és mindaddig nem jöttem ki onnan, amíg ezt el nem hittem. Ezért okom van azt gondolni, hogy igazam van. Eltekintve attól, hogy a Biblia is ezt mondja. De nagyon kell vigyáznunk, és nem szabad valótlan feltételeznünk magunkról. Más szavakkal: csak azért, mert én ezt tanítom és te elhitted, nehogy úgy menj ki innen, hogy mindenkinek elmondod, hogy te soha többé nem fogsz vétkezni. Mert egy valamiben biztos lehetsz: még aznap belesétálsz egy csapdába.

Azt hiszem, nincs időnk ezt befejezni, majd a hamarosan kezdődő következő alkalom során folytatjuk, de nagy különbség van a jog és a megtapasztalás között. Jogilag tökéletesen igaz vagy. De a gyakorlatban még hosszú út állhat előtted. Ha valaki lenne olyan kedves és emlékeztetne engem a következő alkalom elején arra, hogy folytassuk ezt a rendkívül fontos különbségtételt a jog és a tapasztalat között, nagyon megköszönném. Most arról beszélek, hogy milyen jogaink vannak Krisztusban. De hogy élsz-e ezekkel a jogaidal, az már egy másik kérdés.

További tanulmányozásra javasoljuk „Az első és az utolsó Ádám” és „A keresztteljesége” című sorozatot. További információkért, valamint Derek Prince kazettáinak és könyveinek teljes listájáért vegye fel a kapcsolatot a Derek Prince Ministries legközelebbi irodájával.